

bram komt van school.
hij zet zijn tas weg.
dan eet hij een koek.
smak, smak, doet hij.
het moet snel gaan.
'als hij op is', zegt bram,
'dan log ik in.'

bram hoest.
ai, ai!
er zit een stuk koek fout.
mama ziet het.
ze zegt: 'hier heb je wat sap!'
'geen tijd mama', zegt bram.
'ik moet aan de slag!'

bram duwt op de knop.
blijp doet zijn bak.
hij pakt de muis.
'ga je nu weer op het net?
het is mooi weer', zegt mama.
'ga maar eens naar daan of tijs.
of naar het park.
is dat niet leuk?'

'bah', zegt bram.
'wat is daar nu te zien?
en daan is mijn maat niet meer.
ik denk dat hij boos op me is.
hij zegt niks meer.'

‘dan ga je maar naar tijs’, zegt mama.

‘die weet vast wel iets leuks.’

‘tjis is saai en dom’, zegt bram.

‘hij wil nooit op het net.

hij weet van niks!’

'ik zoek iets op voor juf.
ze wist iets niet.
dus vroeg ze het aan mij.
ik zei: geen zorg juf.
ik zoek het wel op het net!'

'dat is wel knap', zegt mama.
'als je het voor de juf doet,
dan mag het van mij.
als het maar geen uur duurt!'

klik, klik, doet bram.
maar hij doet niks voor de juf.
'heb je al wat', zegt mama.
maar bram heeft nog niks.
want er is ook niks.
dat van de juf was een smoes!
maar dat weet mama niet.

bram zit op het net.
hij praat met kim.
kim woont heel ver weg.
zij kent bram zijn taal niet.
'dag', zegt bram na een poos.

